

læreskrivelse nr. 43/71 af 16. august 1971. Det fremgik heraf, at besiddelse af euforiserende stoffer til eget forbrug i førstegangstilfælde normalt burde afgøres med, at der meddeles den pågældende en advarsel. Advarsel ville også kunne meddeles i gentagelsestilfælde, men i grovere gentagelsestilfælde og i tilfælde af gentagen besiddelse af andre euforiserende stoffer end hash burde der efter cirkulæret søges pålagt bødestraf.

2.1.4. I overensstemmelse med Rigsadvokatens cirkulære udviklede der sig i perioden frem til 2004 en fast praksis, hvorefter besiddelse af små mængder euforiserende stoffer til eget forbrug i førstegangstilfælde alene medførte en advarsel.

Ved lov nr. 445 af 9. juni 2004 blev det ved en tilføjelse til lov om euforiserende stoffer § 3 fastsat, at advarsel i almindelighed ikke kan meddeles for overtrædelse af loven. Ved advarsel forstås såvel advarsler meddelt af politiet eller anklagemyndigheden som advarsler tildelt af retten i henhold til retsplejelovens § 900.

Det fremgår af lovens forarbejder, at lovgivningsinitiativet blandt andet byggede på en rapport fra en arbejdsgruppe vedrørende politiets indsats på beværetområdet. Arbejdsgruppen blev nedsat af Politimesterforeningen i 1997 og fik særligt til opgave at vurdere og fremkomme med idéer til fremtidige initiativer vedrørende udskænkning af alkohol til unge mennesker. Justitsministeriet anmodede i juni 1998 arbejdsgruppen om tillige at inddrage spørgsmålet om handel med og misbrug af narkotika i restaurationsmiljøet i sine overvejelser. Endvidere anmodede Justitsministeriet om, at det i den forbindelse blev belyst, om der i de seneste år kunne konstateres en udvikling i antallet og karakteren af overtrædelser af narkotikalovgivningen i restaurationsmiljøet. I 2000 blev arbejdsgruppen yderligere anmodet om at belyse problemerne omkring ecstasy og fremsætte forslag til en forbedret indsats på området.

Arbejdsgruppen afleverede i maj 2002 sin rapport »Ecstasy«. I rapporten anføres det blandt andet, at forbrug af ecstasy mv. navnlig forekommer i fest- og musikmiljøer, f.eks. på diskoteker samt ved teknokoncerter og festivaler.

Det var arbejdsgruppens opfattelse, at Rigsadvokatens cirkulære fra 1969, hvorefter sager om ulovlig besiddelse af euforiserende stoffer til eget forbrug afgøres med en advarsel, havde den uheldige konsekvens, at børn og unge – og formentlig også forældre og personale i behandler-systemet – i et vist omfang opfattede anvendelsen af advarsel således, at besiddelse af visse euforiserende stoffer ikke var strafbar.

Arbejdsgruppen anbefalede på den baggrund, at besiddelse af og handel med ecstasy, amfetamin og lignende stoffer skulle straffes med bøde uden mulighed for advarsel.

På tilsvarende måde fandt arbejdsgruppen, at en præcisering af, at det er strafbart at handle med euforiserende stoffer, som minimum kunne være et væsentligt og nyt signal over for forældre og de børn og unge, som var på vej ind i misbrug af ecstasy mv. Arbejdsgruppen anbefalede på den baggrund, at besiddelse af og handel med alle typer euforiserende stoffer i festmiljøerne, og især hvor ganske unge færdes, blev straffet med bøde uden mulighed for advarsel.

I forlængelse heraf fremlagde regeringen i oktober 2003 handlingsplanen »Kampen mod Narko«, der var udarbejdet i samarbejde mellem Indenrigs- og Sundhedsministeriet, Justitsministeriet, Socialministeriet, Finansministeriet, Kulturministeriet og Undervisningsministeriet. Planen indeholdt en lang række initiativer om blandt andet forebyggelse, behandling og retshåndhævelse som led i bekæmpelsen af narkomisbrug. I handlingsplanen anføres det blandt andet, at der efter regeringens opfattelse i forhold til ikke mindst unge, lejlighedsvis narkotikabrugere i restaurations- og festmiljøet er behov for at sende et klart signal om, at enhver besiddelse af og handel med euforiserende stoffer er ulovlig og har klare strafferetlige konsekvenser.

Det anføres i det pågældende lovforslag, at den dagældende praksis med at meddele advarsel for førstegangsbesiddelse af euforiserende stoffer til eget forbrug ikke havde været tilstrækkelig til at dæmpe op for misbruget af ulovlige euforiserende stoffer. Det påpeges i den forbindelse, at unge i Danmark misbruger hash i større omfang end unge i de fleste andre lande.

På den baggrund blev det foreslået, at den hidtil fulgte faste praksis med meddelelse af en advarsel ved ulovlig besiddelse af euforiserende stoffer til eget forbrug blev ændret, sådan at det som udgangspunkt skulle udløse mindst en bødestraf at besidde ulovlige euforiserende stoffer. Det blev i den forbindelse anført, at man hermed sendte et klarere signal om, at misbrug af ulovlige euforiserende stoffer fra starten følges op med en strafferetlig reaktion, der afspejler samfundets afstandtagen fra denne adfærd.

Lovændringen indebar, at anklagemyndigheden ændrede den hidtidige tiltalepraksis. Det blev således forudsat i lovens forarbejder, at de forhold vedrørende ulovlig besiddelse af euforiserende stoffer, der efter hidtidig praksis havde været sanktioneret med advarsel, fremover som udgangspunkt skulle straffes med